

تأثیرات ساختارهای سازمانی و سازمان آموزشی بر محاط شغلی و عملکرد سازگارانۀ فردی در مدیریت بحران

سهیلا نیک‌نفس^{۱*}، نادر بهلولی زیناب^۲

۱- دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت دولتی - منابع انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

۲- دکتر نادر بهلولی زیناب استادیار و عضو هیئت علمی مدیریت دولتی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

چکیده

هدف این مطالعات بررسی تأثیرات ساختارهای سازمانی و سازمان آموزشی بر محاط شغلی و عملکرد سازگارانۀ فردی است. مطالعات در متون مختلف نشان می‌دهند که سازمان آموزشی و ساختارهای سازمانی برای هر دوی افراد و سازمان ها چندین نتایج مطلوب را به ارمغان می‌آورد. بر طبق آن و در گسترۀ یک چنین مطالعاتی، محاط شغلی و عملکرد سازگار فردی به صورت نتایج مهمی قلمداد می‌شوند که تصور می‌شود که تحت تأثیر شرایط سازمانی قرار گرفته‌اند. در یک چنین مفاهیمی اطلاعات داده‌ای که از ۲۱۶ کارمند سازمان های هتل و توسط روش تحقیقی جمع-آوری شدند با استفاده از روش مدلسازی معادله ساختاری مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج مطالعات نشان می‌دهد که ساختار بنیادی سازمانی برای این بوجود نیامده است که تأثیر مستقیمی بر محاط شغلی و عملکرد سازگاری فردی داشته باشد. علاوه بر آن، ساختار ماشین انگارۀ سازمان به صورت مثبتی بر محاط شغلی تأثیر می‌گذارد ولی با اینحال آن تأثیر مستقیمی بر عملکرد سازگاری فردی ندارد. معهدا، سازمان یادگیری به صورت مثبتی بر هر دوی محاط شغلی و عملکرد سازگار فردی تأثیر می‌گذارد و این سازمان نقش یک میانجی گر یا واسطه کامل را در بین روابط ساختار بنیادی سازمانی و عملکرد سازگارانۀ فردی دارد. به علاوه، سازمان آموزشی نقش یک واسطه کامل را در بین ساختار ماشین- انگارۀ سازمان و عملکرد سازگارانۀ فردی دارد.

نویسندگان: منتشر شده توسط السیور، بی. وی، این مقاله ای با دسترسی آزاد برای عموم و تحت مجوز CC BY-NC

ND است. گزینش و/ بازنگری تحت نظارت مرکز آموزش و تحقیقات جهان دانشگاهی

واژه‌های کلیدی: ساختار سازمانی، سازمان آموزشی، محاط شغلی، عملکرد سازگار فردی

۱. مقدمه

در محیط کاری متغیر کنونی، ساختار سازمانی و سازمان آموزشی نقش محوری را در مدیریت سازمان ها ایفا می‌کنند. ساختارهای سازمانی به علت اهمیت تأثیرشان بر عملیات ها و تحقق اهداف به صورت جزء مهمی از سازمان ها به حساب می‌آیند (کانر و داگلاس ۲۰۰۵، آرم استرانگ و رشید ۲۰۱۳). هرچند به علت جهانی سازی، تغییرات سریع و نیروی کاری متنوع، این سازمان های آموزشی به عامل مهمی برای سازمان ها تبدیل شده‌اند تا سود خوبی را برای آنها ایجاد کنند. به بیان دیگر سازمان های آموزشی بعنوان یک فرآیند مهم و کلیدی محسوب می‌شوند که به موفقیت سازمان ها کمک می‌کنند (ونگ و الینگ ۲۰۰۸؛ کورادو ۲۰۰۶). در نتیجه هر دو ساختارهای سازمانی و سازمان های آموزشی بعنوان روش های منحصر به فردی محسوب می‌شوند که به صورت مستقیم بر سازمان ها و عملکرد فردی تأثیر می‌گذارد. به علاوه ساختارهای سازمانی و سازمان های آموزشی بر نگرش ها و رفتارهای فردی چندین تأثیر دارند مانند رضایت شغلی، تعهد سازمانی، انگیزه، میزان فشار